

Versiune anonimată

Traducere

C-78/22-1

Cauza C-78/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

7 februarie 2022

Instanța de trimitere:

Vrchní soud v Praze (Republica Cehă)

Data deciziei de trimitere:

24 ianuarie 2022

Apelantă:

ALD Automotive s.r.o.

Intimat în apel (pârât în procedura la tribunalul de primă instanță):

DY, administratorul judiciar al debitoarei GEDEM-STAV a.s.

VRCHNÍ SOUD V PRAZE

(Curtea Superioară din Praga, Republica Cehă)

[...] Republica Cehă

[...]

[aspecte procedurale de drept intern]

Părțile din procedura principală

Reclamantă:

ALD Automotive s.r.o., [...]

cu sediul în [...] Praga 10

Republica Cehă

[...]

Pârât:

DY, [...]
cu sediul în [...] Nowy Jiczyn
Republica Cehă
[...]
[...]
administratorul judiciar al debitoarei GEDEM-
STAV a.s., [...]
cu sediul în [...] Pardubice
Republica Cehă

Obiectul litigiului în acțiunea principală și faptele relevante pentru soluționarea cauzei

- 1 Reclamanta a încheiat cu societatea GEDEM-STAV a.s., denumită în continuare și „debitoarea”, contracte de închiriere de bunuri mobile, denumite în continuare și „contractele 1-5” [...], din care făceau parte și Termenii și condițiile generale ale leasingului operațional ale reclamantei, denumite în continuare și „TCG”.
- 2 În conformitate cu art. 4.1.4 TCG, reclamanta trebuia să emită facturi separate către debitoare care să acopere ratele plătibile în temeiul contractelor 1-5, în timp ce, în conformitate cu articolul 4.1.1 din TCG, debitoarea avea obligația să plătească la timp toate ratele datorate în cuantumul convenit.
- 3 Reclamanta a emis debitoarei următoarele facturi care acoperă chiriile aferente contractelor 1-5:

[1] factura nr. 005-09316/16 din 27 aprilie 2016, în valoare de 1762,60 CZK, cu scadența la 14 mai 2016, care acoperă chiria din 27 aprilie 2016 până la sfârșitul lunii calendaristice respective în temeiul contractului 4;

[2] factura nr. 005-09317/16 din 27 aprilie 2016, în valoare de 1762,60 CZK, cu scadența la 14 mai 2016, care acoperă chiria de la 27 aprilie 2016 până la sfârșitul lunii, calendaristice respective în temeiul contractului 5;

[3] factura nr. 005-09400/16 din 2 mai 2016, în valoare de 5361,50 CZK, cu scadența la 19 mai 2016, care acoperă chiria de la 2 mai 2016 până la sfârșitul lunii calendaristice respective în temeiul contractului 1;

[4] factura nr. 005-09401/16 din 2 mai 2016, în valoare de 5361,50 CZK, cu scadența la 19 mai 2016, care acoperă chiria de la 2 mai 2016 până la sfârșitul lunii calendaristice respective în temeiul contractului 2;

[5] factura nr. 005-09402/16 din 2 mai 2016, în valoare de 5361,50 CZK, cu scadența la 19 mai 2016, care acoperă chiria de la 2 mai 2016 până la sfârșitul lunii calendaristice respective în temeiul contractului 3;

[6] factura nr. 005-10178/16 din 1 mai 2016, în valoare de 26.426,60 CZK, cu scadența la 18 mai 2016, care acoperă chiria pentru luna mai 2016 în temeiul contractelor 4 și 5;

[7] factura nr. 005-12822/16 din 1 iunie 2016, în valoare de 42.943,40 CZK, cu scadența la 18 iunie 2016, care acoperă chiria pentru luna iunie 2016 în temeiul contractelor 1-5;

[8] factura nr. 005-15548/16 din 1 iulie 2016, în valoare de 42.943,40 CZK, cu scadența la 27 iulie 2016, care acoperă chiria pentru luna iulie 2016 în temeiul contractelor 1-5;

[9] factura nr. 005-18257/16 din 1 august 2016, în valoare de 42.943,40 CZK, cu scadența la 18 august 2016, care acoperă chiria pentru luna august 2016 în cadrul contractelor 1-5,

[10] factura nr. 005-21034/16 din 1 septembrie 2016, în valoare de 31.932,20 CZK, cu scadența la 19 septembrie 2016, care acoperă chiria pentru luna septembrie 2016 în temeiul contractelor 1, 4 și 5,

denumite în continuare în ansamblu „facturi”. Debitoarea nu a plătit sumele datorate pe baza facturilor.

- 4 Ca urmare a unei cereri de deschidere a procedurii de insolvență, depusă împotriva debitoarei de un creditor, care s-a adresat Curții Regionale din Hradec Králové (divizia locală din Pardubice, Republica Cehă), denumit în continuare și „instanța de insolvență”, la 27 iulie 2016 împotriva debitoarei a fost deschisă o procedură de insolvență, în cadrul căreia, prin ordonanța din 12 aprilie 2017, instanța de insolvență [...] a stabilit existența unor motive de declarare a insolvenței debitoarei și a declarat-o în insolvență, prin lichidarea bunurilor sale, numind pârâtul în calitate de administrator judiciar (în continuare, pârâtul este denumit și „administrator judiciar”).
- 5 Reclamanta a depus o cerere de admitere a creanțelor [...], denumită în continuare și „înregistrare”, în care a inclus, printre altele, [...] creanțe parțiale, în valoare de 249.036,42 CZK, denumite în continuare și „creanța 1”, care au reieșit în baza contractelor. Creanța 1 include suma principală de 206.799,13 CZK pentru ratele de chirie neplătite, dobânda legală de întârziere în valoare de 12.237,29 CZK și costurile legate de recuperarea creanțelor în valoare de 30.000 CZK, ceea ce corespunde sumei de 1200 CZK pentru fiecare plată parțială unică neachitată a chiriei datorate în temeiul contractelor 1-5 (25 de plăți în total), determinată în conformitate cu articolul 3 din nařízení vlády č. 351/2013 Sb, kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěrenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích [Decretul Guvernului nr. 351/2013 de stabilire a cuantumului dobânzilor de întârziere și al cheltuielilor de recuperare a unei

creanțe, de stabilire a remunerației lichidatorului, a administratorului judiciar și a unui membru al organului persoanei juridice desemnat de instanță și de reglementare a anumitor aspecte legate de Obchodní věstník (Buletinul oficial pentru anunțurile comerciale), de registrele publice ale persoanelor fizice și juridice și ale evidențelor fondurilor fiduciare și ale evidențelor privind beneficiarii reali], denumit în continuare și „decretul”.

- 6 În cadrul unei audieri suplimentare cu privire la verificarea creanței, care a avut loc în fața instanței de insolvență la 30 octombrie 2017, pârâtul a contestat, printre altele, creanța 1 în principiu și în valoare de 30.000 CZK, indicând faptul că costurile legate de recuperarea creanțelor aferente chiriei ar putea fi recunoscute numai dacă ar fi fost adjudecate în mod legal.
- 7 Reclamanta a depus în termen o contestație la instanța de insolvență, solicitând recunoașterea creanțelor sale contestate, inclusiv a părții contestate din creanța 1, pe motiv că dreptul la compensarea costurilor în temeiul articolului 3 din decret ia naștere atunci când debitorul intră în incapacitate de plată, și și-a întemeiat acest punct de vedere pe articolul 513 din zákon č. 89/2012 Sb, občanský zákoník (Legea nr. 89/2012 privind Codul civil), denumită în continuare „Codul civil ceh”, și pe Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, denumită în continuare și „directiva”. [...] [informații suplimentare cu privire la procedura de insolvență].
- 8 Instanța de insolvență, prin hotărârea din 28 mai 2018, [...] în ceea ce privește creanța 1, pe de o parte, a admis faptul că costurile legate de recuperarea creanțelor în valoare de 6.000 CZK erau justificate (punctul 1 din dispozitivul hotărârii) și, pe de altă parte, a respins restul cererii, de stabilire a existenței creanței 1 în ceea ce privește costurile legate de recuperarea creanțelor în valoare de 24.000 CZK (punctul II din dispozitivul hotărârii). În motivarea hotărârii, instanța de insolvență a indicat (în mod simplificat) că o cerere de compensare a costurilor în temeiul articolului 3 din decret apare în cazul în care creditorul introduce o acțiune împotriva debitorului pentru recuperarea creanței; în cazul de față, o astfel de acțiune poate fi considerată a fi (doar) o înregistrare. Instanța de insolvență a subliniat că termenul „orice creanțe recuperabile” trebuie înțeles, în conformitate cu articolul 3 din decret, ca fiind creanțe cu un temei juridic independent. Deoarece reclamanta a invocat creanțe în temeiul a cinci contracte, aceasta ar fi trebuit să fie compensată pentru costurile asociate cu recuperarea fiecărei creanțe în valoare de 5 x 1.200 CZK, și anume 6000 CZK, iar celelalte cereri ale reclamantei cu privire la această creanță ar trebui respinse.
- 9 Reclamanta a formulat în termen apel împotriva punctului II din dispozitivul hotărârii (și împotriva punctului III privind cheltuielile de judecată) și a solicitat Curții Superioare din Praga, denumită în continuare și „Curtea Superioară” sau „instanța de trimitere”, să modifice hotărârea prin stabilirea cuantumului părții contestate a cheltuielilor de judecată aferente recuperării creanței 1, cu referire la suma principală care depășește suma recunoscută la punctul 1 din dispozitivul

hotărârii (24.000 CZK), și obligarea pârâtului la rambursarea cheltuielilor de judecată către reclamantă sau, în mod alternativ, solicită ca instanța de apel să anuleze decizia referitoare la partea atacată a hotărârii și să trimită cauza la tribunalul de primă instanță pentru continuarea procedurii. În mod simplificat, reclamanta a susținut în special că:

[1] În cadrul contractelor 1-5, încheiate în conformitate cu articolul 1723 din Codul civil ceh, reclamanta a emis către debitoare facturi separate pentru fiecare rată în parte, în conformitate cu articolul 4.1.4 din TCG, iar aceste facturi trebuie considerate drept solicitare de plată a sumei datorate sau un mijloc de identificare a datoriei care rezultă din raportul contractual și din modul în care aceasta trebuie achitată, în sensul hotărârii Nejvyšší soud (Curtea Supremă, Republica Cehă) din 19 septembrie 2011, în cauza nr. 28 Cdo 4936/2010.

[2] Întârzierea debitoare este legată de emiterea a 25 de facturi specifice, care trebuie considerate temeiul cererii de recuperare a costurilor solicitate, asociate cu recuperarea chiriei în temeiul contractelor 1-5.

[3] Instanțele naționale sunt obligate să acționeze în conformitate cu legislația Uniunii Europene și, prin urmare, sunt obligate să respecte, printre altele, articolul 2 alineatul (4) și articolul 3 alineatul (1) din directivă.

- 10 Prin hotărârea din 4 decembrie 2019 [...] Curtea Superioară din Praga, în calitate de instanță de apel, a menținut hotărârea Curții Regionale din Hradec Králové – divizia din Pardubice, din 28 mai 2018, [...] la punctele II și III din dispozitivul hotărârii [...] și a hotărât că niciuna dintre părți nu are dreptul la rambursarea cheltuielilor de judecată aferente procedurii de apel. În motivarea hotărârii, instanța de trimitere a fost de acord cu interpretarea noțiunii de „fiecare creanță recuperată” prevăzută la articolul 3 din decret dată de tribunalul de primă instanță în legătură cu contractele individuale (contractele 1-5) și nu a acceptat poziția reclamantei potrivit căreia această noțiune ar trebui interpretată în legătură cu facturile individuale. Instanța a precizat faptul că concluzia la care a ajuns tribunalul de primă instanță a fost în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din directivă și a echivalat conceptul de „plată datorată” cu conceptul de „creanță născută”, care, în circumstanțele prezentei cauze, este aplicat astfel încât reclamanta are dreptul la un total de cinci sume datorate debitoare în temeiul contractelor 1-5, indiferent de facturarea lunară a ratelor individuale de închiriere.
- 11 [...] [informații privind procedurile referitoare la o plângere constituțională adresată de reclamantă Curții Constituționale (Republica Cehă)].
- 12 [...] [Curtea Constituțională a constatat că instanța de trimitere (Curtea Superioară din Praga), prin faptul că nu a adresat o întrebare preliminară Curții de Justiție, a încălcat dreptul garantat de Constituție, la un proces echitabil, al reclamantei].

Texte legale aplicabile

Dreptul Uniunii

- 13 Articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) prevede că:

„Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

(a) interpretarea tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

(...)

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea.”

- 14 Considerentele (2), (3), (8), (9), (12), (18), (19) și (22) ale directivei au următorul cuprins:

„(2) Majoritatea mărfurilor și serviciilor sunt furnizate în cadrul pieței interne de către operatori economici către alți operatori economici și către autorități publice pe baza unei plăți reportate, prin care furnizorul, de comun acord cu clientul său, acordă acestuia din urmă un termen pentru achitarea facturii, care este menționat în factura furnizorului sau stabilit prin lege.

(3) În cadrul tranzacțiilor comerciale între operatori economici sau între operatori economici și autorități publice, numeroase plăți sunt efectuate mai târziu decât a fost stabilit în contract sau menționat în condițiile comerciale generale. Deși mărfurile sunt livrate sau serviciile sunt prestate, numeroase facturi corespunzătoare acestora sunt achitate mult după scadență. Astfel de întârzieri în efectuarea plăților afectează lichiditățile întreprinderilor și complică situația financiară a acestora. Acestea afectează, de asemenea, competitivitatea și rentabilitatea întreprinderilor, odată ce creditorul trebuie să obțină finanțări externe din cauza efectuării cu întârziere a plăților. Riscul apariției acestor efecte negative crește în mod considerabil în perioadele de încetinire a creșterii economice, când accesul la finanțare este mai dificil.

(8) Domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să se limiteze la plățile efectuate ca remunerație pentru tranzacții comerciale. Prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze tranzacțiile cu consumatorii, dobânda pentru alte plăți, de exemplu plăți efectuate în conformitate cu legislația privind cecurile și cambiile, plăți reprezentând compensații pentru daune, inclusiv plăți efectuate de societățile de asigurare. De asemenea, statele membre ar trebui să fie în măsură să excludă datoriile care fac obiectul unor proceduri de insolvență, inclusiv al unor proceduri de reeșalonare a datoriei.

(9) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze toate tranzacțiile comerciale, indiferent dacă sunt realizate între întreprinderi private și publice sau între întreprinderi și autorități publice, având în vedere faptul că autoritățile publice efectuează un volum considerabil de plăți către întreprinderi. Prezenta directivă ar trebui, în consecință, să reglementeze tranzacțiile comerciale între contractanții principali și furnizorii și subcontractanții acestora.

(12) Întârzierea în efectuarea plăților constituie o încălcare a contractului care, în majoritatea statelor membre, a devenit atractivă din punct de vedere financiar pentru debitori, datorită dobânzilor mici sau inexistente aplicate pentru întârzierea în efectuarea plăților și/sau a procedurilor greoaie de acțiune. Pentru a inversa această tendință și pentru a descuraja întârzierile în efectuarea plăților, se impune o schimbare decisivă în direcția creării unei culturi a efectuării prompte a plăților, inclusiv aceea în care ar trebui să fie considerat, în toate situațiile, drept clauză sau practică contractuală inechitabilă orice caz de excludere a dreptului de a percepe dobânzi. Această schimbare ar trebui să includă, de asemenea, introducerea unor dispoziții specifice referitoare la termenele de plată și la despăgubirea creditorilor pentru cheltuielile suportate și, printre altele, dispoziții care să constate caracterul vădit inechitabil al excluderii dreptului la despăgubire pentru cheltuielile suportate în vederea recuperării fondurilor.

(18) Facturile reprezintă temeiul cererilor de plată și sunt documente importante în lanțul valoric al tranzacțiilor pentru furnizarea de bunuri și servicii, printre altele pentru stabilirea termenului de plată. În sensul prezentei directive, statele membre ar trebui să promoveze sisteme care asigură securitatea juridică în ceea ce privește data exactă de primire a facturilor de către debitori, inclusiv în domeniul facturării electronice, caz în care primirea facturilor poate constitui mijloc de probă electronică și care este parțial reglementată de dispozițiile în domeniul facturării cuprinse în Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(19) Este necesară despăgubirea echitabilă a creditorilor pentru cheltuielile de recuperare în cazul efectuării cu întârziere a plăților, astfel încât să fie descurajată efectuarea cu întârziere a plăților. Cheltuielile de recuperare ar trebui să includă, de asemenea, recuperarea costurilor administrative și compensarea costurilor interne suportate din cauza efectuării cu întârziere a plăților, pentru care prezenta directivă ar trebui să stabilească o sumă fixă minimă care să poată fi cumulată cu dobânda pentru întârzierea efectuării plăților. Acordarea de despăgubiri sub forma unei sume fixe ar trebui să aibă drept scop limitarea costurilor administrative și interne legate de recuperare. Despăgubirile pentru cheltuielile de recuperare ar trebui să fie stabilite fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern conform cărora o instanță națională ar putea acorda despăgubiri creditorului pentru orice prejudiciu suplimentar legat de efectuarea cu întârziere a plății de către debitor.

(22) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice plățile în rate sau plățile eşalonate. Cu toate acestea, fiecare rată sau plată ar trebui să fie plătită la

termenele convenite și ar trebui să se supună normelor privind efectuarea cu întârziere a plăților prevăzute în prezenta directivă.”

15 Articolul 1 din această directivă prevede:

„(1) Prezenta directivă urmărește să combată întârzierea în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în vederea asigurării funcționării adecvate a pieței interne, promovând astfel competitivitatea întreprinderilor, în special cea a IMM-urilor.

(2) Prezenta directivă se aplică tuturor plăților efectuate ca remunerații pentru tranzacții comerciale.

(3) Statele membre pot exclude datoriile care sunt subiect al procedurilor de insolvență instituite împotriva debitorului, inclusiv al procedurilor care au ca obiectiv reșalonarea datoriei.”

16 Articolul 2 punctele 1, 3, 4 și 5 din directivă prevede că, în sensul acesteia, se aplică următoarele definiții:

„1. «tranzacții comerciale» înseamnă tranzacții între întreprinderi sau între întreprinderi și autorități publice care conduc la furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii contra cost;

3. «întreprindere» înseamnă orice organizație, alta decât o autoritate publică, care desfășoară o activitate economică sau profesională independentă, chiar dacă respectiva activitate este desfășurată de o singură persoană;

4 «întârziere în efectuarea plăților» înseamnă neefectuarea plăților în termenul contractual sau legal de plată, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) [sau la articolul 4 alineatul (1)];

5. «dobândă pentru întârziere în efectuarea plăților» înseamnă dobândă legală pentru întârzierea în efectuarea plăților sau dobândă la o rată stabilită de comun acord între întreprinderi, în conformitate cu articolul 7;

[...]”

17 Articolul 3 alineatul (1) din directivă prevede:

„Statele membre garantează că, în cadrul unor tranzacții comerciale între întreprinderi, creditorul este îndreptățit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăților, fără a fi necesară o notificare, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) creditorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale; și

(b) creditorul nu a primit suma datorată la scadență, cu excepția cazului în care debitorul nu este responsabil de întârziere.”

18 Articolul 5 din directivă prevede:

„Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului părților de a conveni, în limitele dispozițiilor corespunzătoare din legislația internă aplicabilă, asupra unor calendare de plată a ratelor. În astfel de cazuri, dacă unele rate nu sunt plătite la data convenită, dobânzile și compensațiile prevăzute în această directivă se calculează exclusiv pe baza sumelor exigibile”.

19 Articolul 6 alineatele (1) și (2) din directivă prevede:

„(1) Statele membre se asigură că, atunci când dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plăților în tranzacțiile comerciale devine exigibilă în conformitate cu articolul 3 sau 4, creditorul are dreptul de a obține de la debitor o sumă fixă de 40 EUR, în calitate de despăgubire minimă.

(2) Statele membre se asigură că suma fixă menționată la alineatul (1) este exigibilă fără a fi necesară o notificare și reprezintă o despăgubire pentru cheltuielile de recuperare ale creditorului”.

Dreptul ceh

20 Articolul 2 alineatul (3) din codul civil ceh prevede:

„Interpretarea și aplicarea unei dispoziții legale nu trebuie să intre în conflict cu bunele moravuri sau să conducă la atrocitate sau nedreptate, prin care să fie ofensată sensibilitatea umană obișnuită.”

21 Articolul 513 din codul civil ceh prevede:

„Dobânzile aferente creanței în cauză, dobânzile de întârziere și cheltuielile legate de recuperarea acestei creanțe au un caracter accesoriu.”

22 Articolul 1721 din codul civil ceh prevede:

„Într-un raport contractual, creditorul are dreptul de a cere debitorului o prestație specifică pe baza executării obligației, iar debitorul are obligația de a satisface acest drept prin achitarea datoriei.”

23 Articolul 1968 din codul civil ceh prevede:

„Un debitor care nu reușește să își achite datoria în mod corespunzător și la timp intră în incapacitate de plată. Debitorul nu este răspunzător pentru întârziere în cazul în care nu își poate îndeplini obligația ca urmare a întârzierii creditorului.”

24 Articolul 2 din decret prevede:

„Valoarea dobânzii de întârziere este egală cu rata anuală de referință repo, care urmează să fie stabilită de Česká národní banka (Banca Națională a Cehiei,

Republica Cehă) în prima zi a semestrului calendaristic în care a avut loc întârzierea, plus 8 puncte procentuale.”

25 Articolul 3 din decret prevede:

„În cazul obligațiilor reciproce între operatorii economici sau în cazul în care conținutul unei obligații reciproce între un operator economic și o autoritate contractantă publică, în temeiul legislației privind achizițiile publice, este o obligație de a furniza bunuri sau servicii către autoritatea contractantă publică contra cost, cuantumul minim al cheltuielilor de prezentare a fiecărei creanțe este de 1200 CZK.”

Motive care justifică trimiterea preliminară

26 Instanța de trimitere, care are calitatea de instanță judecătorească ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern (articolul 267 TFUE), ajunge la concluzia că este oportună sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la chestiuni privind [...] interpretarea directivei.

27 Aspectul dezbătut de instanța de trimitere se rezumă la evaluarea modului în care noțiunea de „tranzacție comercială” trebuie interpretată în sensul directivei, în cazul unor contracte cu prestații repetate sau continue, în temeiul cărora creanțele sunt facturate de către creditor debitorului în mod continuu. În cazul de față, pot fi adoptate mai multe rezultate interpretative posibile; mai precis, în sensul articolului 6 alineatul (1), eventual al articolului 3 și al articolului 4 din directivă, prin noțiunea de „tranzacție comercială” se poate înțelege:

(a) fiecare plată individuală stipulată în contract, de exemplu, fiecare chirie lunară, precum și alte pretenții independente care decurg din contract (despăgubiri pentru daune etc.);

(b) fiecare plată stipulată în contract, prezentată în vederea decontării și, astfel, de exemplu, suma mai multor creanțe parțiale care sunt acoperite împreună printr-o singură factură;

(c) suma creanțelor prevăzute în contract, pentru care a apărut în același timp o creanță pentru dobânzi de întârziere;

(d) suma creanțelor pentru prestații repetate sau continue, prevăzute în cadrul unui contract (de exemplu, chirie), alte creanțe care decurg din același contract (de exemplu, penalități contractuale) constituind tranzacții separate;

(e) suma tuturor creanțelor care decurg dintr-un singur contract, considerate o bază contractuală comună

28 De asemenea, trebuie remarcat faptul că stabilirea unei creanțe pentru o sumă fixă de 40 EUR este legată de momentul în care, în cadrul unei tranzacții comerciale, apare o creanță pentru plata dobânzilor de întârziere [articolul 6 alineatul (1) din

directivă], în timp ce legislația cehă referitoare la creanța pentru o sumă fixă de 1200 CZK nu reglementează în mod expres momentul în care apare creanța (articolul 3 din decret).

- 29 Având în vedere cele de mai sus, instanța de trimitere consideră că nu este clar dacă scopul directivei ar fi atins în cazul în care o singură plată forfetară ar acoperi mai multe plăți întârziate în cadrul unui singur contract sau, dimpotrivă, dacă scopul directivei ar fi atins în cazul în care s-ar aplica o despăgubire integrală pentru fiecare plată întârziată parțială, chiar dacă plățile întârziate ar viza doar sume mici (în special dacă acestea ar fi mai mici, sau chiar semnificativ mai mici, decât suma daunelor interese compensatorii). În conformitate cu legislația cehă, în astfel de cazuri s-ar putea lua în considerare dacă recunoașterea validității unei asemenea cereri nu este contrară bunelor moravuri [articolul 2 alineatul (3) din Codul civil ceh], lucru care ar justifica refuzul de a acorda despăgubiri.
- 30 Din motive de exhaustivitate, instanța de trimitere adaugă că are cunoștință de faptul că o procedură este în curs de soluționare la Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la cererea de decizie preliminară din 5 noiembrie 2020 [...], cauza C-585/20 [...], în care conținutul primei întrebări adresate este similar cu cel al primei întrebări adresate de instanța de trimitere. Cu toate acestea, având în vedere că prima întrebare adresată în cauza C-585/20 se referă în primul rând la chestiuni specifice privind aplicarea articolului 6 alineatul (1) din directivă în cadrul unei proceduri administrative, instanța de trimitere nu este sigură că răspunsul la această întrebare va constitui un temei adecvat pentru a răspunde la întrebările care îi sunt adresate.

Întrebările preliminare

- 31 Pentru motivele expuse mai sus, instanța de trimitere adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

[1]) Care sunt criteriile care trebuie îndeplinite pentru a se naște dreptul de a obține o sumă minimă fixă de 40 de euro, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în cazul contractelor cu executare repetată sau continuă?

[2]) Instanțele judecătorești ale statelor membre pot refuza să soluționeze cererea menționată la articolul 6 alineatul (1) din această directivă pentru motivul că sunt aplicabile principiile generale de drept privat?

[3]) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, care sunt condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca instanțele din statele membre să refuze acordarea sumei prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată?

Praga, 24 ianuarie 2022

[...]

[...] [semnătură]

DOCUMENT DE LUCRU